

gennemføres, er det kun muligt ved Forholdstalsvalgmaaden, thi uden denne Metodes Anvendelse kan den lige og almindelige Valgret overhovedet ikke komme til at gøre sig gældende. Det, som er det forkerte ved den nuværende politiske Situation, Grundskaden, er, at Mindretallet regerer i Flertalsstyrets Navn. I al den Tid, man angreb Højre, var det ud fra Forestillingen om, at et begrænset Mindretal ikke burde skalte og valte med Landet, men i dette Øjeblik er vi i Virkeligheden i saa Henseende ikke kommet en eneste Smule videre. Vi staar overfor et udpræget Mindretalsregimente. Hvis det altsaa virkelig er Regeringens Mening at ville bestræbe sig for under den kommende Forfatningsforhandling at sørge for, at det bliver et virkeligt Flertalsstyre, der sejrer, kan man være overbevist om, at ogsaa Højre vil give disse Bestræbelser sin Støtte.

Naar det endvidere — det er den sidste Bemærkning jeg skal gøre i denne Forbindelse for ikke at misbruge den højtærede Formands Taalmodighed, da man udførligt kan komme ind paa disse Betragtninger senere, naar selve Forfatningsforslaget fremkommer — hedder i Trontalen, at ogsaa Landstinget skal være et mere fuldgyldigt Udtryk for Befolkningen, saa vel som Folketinget, men „hvert paa sin Vis“, stemmer det ogsaa fuldstændig med Højres Opfattelse paa dette Omraade. Jeg vil gerne have Lov til at sige med ganske faa Ord, at hvis man kan finde en anden forfatningsmæssig Formel, der udtrykker Landstingets Idé bedre og klarere end den nuværende, til Penge og Hartkorn knyttede Census, der heller ikke forekommer mig ideel, og som jeg navnlig ikke finder tidssvarende eller længer overensstemmende med de faktiske Forudsætninger for dens Indførelse, er jeg — og jeg tør sige mange indenfor Højre — villig til at yde Medvirkning til, at Landstinget lige saa vel som Folketinget, men „hvert paa sin Vis“, kan blive et fuldgyldigt Udtryk for Befolkningen.

Jeg maa maaske derefter vende mig til en Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Det ærede Medlem glædede sig saare over, at han var Repræsentant for Sorø Amts 1ste Valgkreds, det var hans politiske Glæde og Styrke, at han følte sin Valgkreds „bag“ sig, han vilde ikke paa nogen Maade have dette Forhold mellem Repræsentanten og Valgkredsen brudt, thi derfra øste man sin politiske Styrke. Var der nogle Men-

nesker i Verden, han undte det vel, var det Befolkningen og særlig Vælgerbefolkningen i Sorø Amts 1ste Valgkreds. Maa jeg tillade mig at oplyse det ærede Medlem om, at ved sidste Valg stemte af Vælgerkorpset i Sorø Amts 1ste Valgkreds kun de 1,859 paa det ærede Medlem, medens 598 stemte paa Højre og 471 paa Venstre, altsaa stemte tilsammen 1,069 Vælgere ligefrem mod det ærede Medlem eller 36,5 pCt. Hvorfor skulde disse 36,5 pCt. være urepræsenterede? De vil for ingen Pris være repræsenterede af det ærede Medlem, og da de bor i denne fortræffelige Kreds, hvor man fortjener at være repræsenteret, synes jeg, at det ærede Medlem burde medvirke til, at ogsaa disse 1,069 blev repræsenterede.

Men Forholdet er værre endnu, thi der var ikke mindre end 23,5, altsaa hen mod Fjerdedelen af samtlige Vælgere, som ikke gad eller ikke vilde gaa hen og stemme paa det ærede Medlem, som ikke kunde piskes til at gaa hen og stemme paa det ærede Medlem, og naar man lægger disse 23,5 pCt., der udgjorde 909 Vælgere, til, bliver der i alt 1,978, som enten ikke vilde stemme paa det ærede Medlem, eller som positivt stemte imod ham. Nu er det saa mageløst pudsigt, at 1,978 udgør netop 51,4 pCt. af Vælgerne i Sorø Amts 1ste Valgkreds, og naar derfor det ærede Medlem siger, at han har Valgkredsen bag sig, siger jeg: Nej, han har ikke Valgkredsen bag sig, han har ikke en Gang Flertallet af Vælgerne bag sig, for Flertallet vilde af den ene eller den anden Grund ikke have noget med ham at gøre. Hvis det ærede Medlem virkelig interesserer sig saa levende for denne Valgkreds, vil jeg bede ham sørge for, at de 51,4 pCt. af denne fortræffelige Valgkreds herefter bliver repræsenterede.

Siden jeg er ved det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), vilde jeg gerne have Lov til at fremsætte nogle Udtalelser til den højtærede Finansminister. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister straks vilde blive noget urolig herover, for efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem fra Ringsted talte til ham, kunde han maaske tænke sig, at jeg vilde tale paa lignende Maade, ihvorvel noget saadant vilde ligge mig fuldkommen fjernt. Af et æret Medlem, der senere talte, blev der sagt, at der var ligesom en vis Ironi i de Bemærkninger, som det ærede Medlem fra Ringsted henvendte til den højtærede Finansminister, og ogsaa jeg maa sige, at jeg fik det Indtryk, at de ligesom ikke rigtig kom fra Hjertet, og saa er de maaske heller ikke gaaede til Hjertet. Men paa den